

Kudarcok edzik az embert

2026 április 23. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

MÉLYSZÁNTÁS – Vigyük mi is a keresztünket, ha már így hozta a sors.

A helyét keresi ilyenkor az ember. Illetve dehogy! Nagyon is tudja, hol a helye. Saját lelkébe bújik, a múlton mereng, újraolvas egy történelmi regényt, Bibliát lapoz, idézetek után kutat. Néha felsóhajt, barátjához siet: vajon

mit rontottunk el… A nehéz id?k összehozzák az embereket, a családot. Minél zordabb odakint, annál er?sebb az otthon deleje.

A sajgó szív hazaviszi az embert. Behúzódik a vackába, lámpát gyújt, tüzet csihol, apró dolgokról beszél az övéivel, rendet tesz az íróasztalán. Czuczor Gergely bencés szerzetes, költ? írta 1849-ben, az elveszített szabadságharc végén: „F?be l?het, nyakaztathat, / Bitófára fölakaszthat, / Most er?sebb, tegye meg! / De az érzelem honában, / Keblem titkos templomában: / Én urat nem ismerek!”

Mondják, íróknak (újságíróknak) nem tesz jót a boldogság. Mint az agarak, csak akkor futnak jól, ha éhesek és boldogtalanok. Kosztolányi Dezs? nem értett egyet a kommün sajtótörvényeivel, meg hogy a Lenin-fiúk rendszeresen bejárkáltak a szerkeszt?ségbe, ijesztgették ?ket. Egy alkalommal fölkereste Kun Bélát, akivel még 1907-ben együtt dolgozott a Budapesti Naplónál, és azt kérdezte, mi lesz vele. – Rád semmi szükség a proletárállamban – közölte a kommunista vezér. – Versek nem kellenek, majd tanulsz valami mesterséget. Ha okoskodsz, ki fogunk végezni. – Csak annyit tévedett, hogy ? végezte így, elvtársai által.

Winston Churchill a világháborús gy?zelem után elbukta az otthoni választást. Hazai példa is akad a szavazói hálátlanságra. Három hónappal a pesti kokárdás-pilvaxos forradalom után az országgy?lési képvisel?ségre pályázó Pet?fi Sándor csúfosan megbukott a szabadszállási voksoláson, valósággal elzavarják a helybeliek. A prófétáknak sem biztos a státusuk.

A most keserg?knek mondom újra, volt már ilyen a történelemben: az a jeruzsálemi is szabad választás volt: a tömeg Barabást választotta… Vigyük hát mi is a keresztünket, ha már így hozta a sors. Kölcsey Ferenc írja Intelmeiben: „A pórnép zajgó kiabálása, légyen az ellened vagy melletted, minden esetben megvetésre méltó. […] a tapsok h?se vállakon hordoztatik; de kevés id? múlva méltán vagy méltatlanul elhagyatva marad; boldog, ha sárral nem mocskoltatik be!” Wass Albert sorai is adhatnak kapaszkodót: „Ha sáska rágja is le a vetést. / Ha vakond túrja is a gyökeret. / A világ fölött ?rködik a Rend / s nem vész magja a nemes gabonának, / de híre sem lesz egykor a csalánnak.”

Márai Sándortól tudjuk, a mai eltömegesedett világban két létezési lehet?ség maradt csak az er?s egyéniség számára: az eretnek vagy a diktátor életformája.

Orbán eretnek. Kitért a f?sodorból. – Nem múlik ez el. Ez belekerült a történelembe. Ez most már így marad. Mindig fájni fog – mondta a miniszterelnök még tavaly novemberben a tragikus magyar–ír meccs után, amikor eld?lt, negyven évvel az utolsó szereplésünk után sem lehetünk ott a futball-világbajnokságon. – Az életben vannak igazságtalan dolgok. Az élet maga nem igazságtalan, de vannak benne igazságtalan dolgok. Fel kell állni, és menni tovább. Hajrá, magyarok!

Balczó Andrástól tudom, hogy csak a kudarcból felállni tudó versenyz?b?l lesz igazi bajnok. A kudarcok edzik meg az embert. Aki vinni akarja valamire, állnia kell a pofonokat. A vereséget is el lehet viselni, ha az ember tudja, hogy ? mindent megtett. Nem a gy?zelmek idején, hanem a vereség után kell közösségnek lennünk.

A nagy katarzisok segítenek megérteni: a mi oldalunkon van az otthonunk.

Hosszú hetek után szombaton újra kimegyek a meccsre. Nem megy jól a csapatomnak, de épp ezért. Most kell nekik a támogatás. Érezzék a srácok, hogy nincsenek egyedül. Velük vagyok.

Einstein szerint a történelem arra tanít meg bennünket, hogy az emberiség semmit sem tanult a történelemb?l. Azt hiszem, igaza van. Velem id?s barátom arról mereng, mekkorát változott a fiatalok lázadása. Mi még a városligeti Királydombnál lázadtunk, megfényesedett tekintettel, egymásba kapaszkodva hallgattuk István és Koppány csodazenébe ojtott polémiáját. A maiak Eckü (Baranyai Dániel) rapper hereelhelyezési terveit?l jönnek lázba. Változnak az id?k.

Azért hallgass csak bele a Kárpátia dalába! „Ha a bánat arany lenne, / Gazdag ember lennék, / Pénzzé tenném valamennyit, / Árán mosolyt vennék. / Ingyen adnám a magyarnak, / Legyen boldog újra, / Csak ne hulljon több magyar könny, / Veszend?n a porba!”

Pilhál György - www.magyarnemzet.hu

Ajánló